

Megint piros csövekről álmodom...

A paprikahalmok gyorsabban örölnének, mint Isten malmai — volt kénytelen megállapítani a SZOTE V. évfolyama, amikor a paprika érésének elmaradása miatt az őszi mezőgazdasági munka kezdetét elhalasztották. Végül mégis eljött az a bizonyos hétfői nap, amikor számot adhattunk arról, hogy a négy éves át végzett szorgos „bemelegítés” milyen eredményeket hoz a paprikaszüretén. Ismét a pusztaszeri Hétvezér tsz-be szállították ki évfolyamunkat a búzok, és az első nap valóban majdnem hét vezér állított be minket a munkába; a mindennapi oktatókon kívül az oktatási rektorhelyettes, a termelőszövetkezet elnöke, jogtanácsosa, ágazátvezetője és balesetvédelmi felelőse is megtisztelte jelenlétével a nagy számban kivonuló évfolyamot.

A munka kisebb zökkenőkkel ment — igaz, dicséretet nem kaptunk — és az utolsó napig a zimankós idő ellenére meleg teát se — de már kevesebbet szívtak bennünket, ami a haladás egyik jele. Szinte azt gondoltuk, hogy még két-három év, és talán már dicséretesen is dolgozhatunk! A tavalyi évhez képest a munka nem sokat változott: a paprika ugyanolyan alacsony volt, a kocsi meg

ugyanolyan magas, tehát a két-tő „szintbe hozása” idén sem követelt kisebb energiát, mint tavaly. Új idők szelét jelentette viszont a „Farkas Bertalan brigád” kikiáltása, és megkockázatom, hogy az egyes brigádok közt kialakuló egészséges versengés is, mely néha meglepő teljesítményekre sarkallta a résztvevőket és udvarias félreállásra a babérokra nem pályázókat.

Elmerültünk a magyar népi bölcsességek közmondásokban megnyilvánuló formáiban is. A kocsiokon dolgozók fennhirdették, hogy „Nincsen olyan rakott szekér, mire ne férne!”. Kis brigádok tagjai felváltva cipelték a zsákokat „Magad uram, ha szolgád nincs” kiáltással és a reklámolókat a zsákok megtöltésének módjára is figyelmeztették, mivel köztudott, hogy „Ki a kicsit nem becsüli, az a nagyot nem érdemli!”. Mégis a legfőbb tanulság, amit fájó derekak és fájó kezek hirdettek, az volt, hogy egyetemi oktatásunk sokrétűsége ellenére „Nem szokta a cigány a szántást”.

Nehéz lenne a többi évfolyam munkája előtt véleményt mondani, de valahogy úgy tűnik, hogy a SZOTE jobb eredményeket kezd felmutatni ezen a területen is, mint tavaly. Ebben

természetesen szerepe volt a jobban szervezett munkának és a meglepően kevesnek bizonyuló időjárásnak is.

PIKÓ BÉLA,
a „Saját szakállunkra”
brigád tagja

VIZIÓ A PAPRIKARÓL

Nem búcsúzom...

Tisztelt Szerkesztőség!
„Szíves elnézéseket kérjük, de mivel az idő sürget — Malek a mai nap hazautazik — tiszteltel kérünk benneteket, hogy szíveskedjétek egy riportot készíteni velem, mint az Afrikai Koordinációs Bizottság vezetőjével, valamennyi magyar és nem magyar hallgató kedvencével.
Köszönjük: SZOTE KISZ Bizottság”

A rövid felkérő levél kézhezvételének ideje, délelőtt 10 óra 30 perc. Gyors körtelefon. Szerencsém van, mert sikerül Malekot illetve mostmár dr. Menzou Malekot megtalálnom, és 11 órára megbeszélmem vele találkozót. A riport időtartama mindössze fél óra lehet, mert délután még legjobb magyar barátjához hivatalos búcsúbédre. Aztán inulinia kell. Uticél: Algéria.

Beszélgésünk rövidre szabott ideje zavarba hoz. Mit mondhat el mindössze harminc perc alatt Magyarországon eltöltött 3 évről.
— Nem búcsúzom — tiltakozik jó előre. — A búcsú csak a halál. En most elmegyek, visszamegyek Algériába, szülőházamba, de Magyarországra, Szegedre gyakran szeretnék még visszatérni. Akit várnak valahol, annak mindig vissza kell térnie, s azt hiszem, engem várnak itt.
Felolvasom neki a szerkesztőségbe érkezett rövid kis levelet, mely a SZOTE KISZ Bizottságának elismerését tükrözi. Nem lepődik meg, hiszen jól tudja, lelkes, odaadó szervezőmunkájával jogosan vívta ki a körülötte élők szeretetét és megbecsülését, s ezért lett mindenki kedvence.

— Szeretem az embereket. Azért is választottam az orvosi pályát, hogy minél közelebb kerülhessek hozzájuk, s mint orvos, mint ember segíteni tudjam őket. Úgy fogalmaznám a vérebem van az emberekkel való törődés.
— Tanulmányaid ideje alatt nagyon sokat tettél az afrikai

diákok összefogásáért. Több sikeres rendezvény megszervezése, az Afrikai Diákok Koordinációs Bizottságának létrehozása és ennek vezetése a Te érdemed. A mozgalomban kifejtett tevékenységed mozgatórugója valószínűleg édesapád példája, aki az Algériai Forradalom egyik vezetője volt.

— Az apám, aki az 1959-es forradalomban mártírhalált halt egy életen át példaként áll előttem. Tovább akarom folytatni az általa megkezdett utat, s békés eszközökkel, a tudásom és tapasztalataim segítségével szeretnék harcolni a népem boldogságáért. Ez az oka annak, hogy már nagyon fiatalon bekapcsolódtam a mozgalmi munkába. Magyarországra 8 évvel ezelőtt jöttem, s a budapesti nyelvi előkészítő egy éve alatt már annak a Diáktanácsnak voltam az elnöke, amely 47 nemzet 600 Magyarországon tanuló diákját fogta össze. Szegeden másodéves koromban kezdtem el szervezőtevékenységemet. Akkor még csak én egyedül voltam algériai. Próbáltam összefogni az itt tanuló afrikai diákokat, s a köztük levő személyi és politikai ellentéteket akartam valamiféle egységgel elsimítani. Az első lépést — 1974-ben — az Algériai Nap megszervezése jelentette. Legfőbb célom ezzel — a már említett összefogás, együtartozás érzésnek elmélyítése mellett — az volt, hogy magyar hallgatortársaink bemutatassam hazámat, Algériát. Az itt eltöltött évek alatt két alkalommal tudtam megszervezni sikerrel az Afrikai Napokat, amelyre az országban tanuló összes afrikai diákot meghívtuk. 1974-ben alakítottuk meg az Afrikai Koordinációs Bizottságot. E szervezet tagjainak feladata az, hogy mutassa meg országaink politikai, gazdasági és kulturális életét, problémáinkat és nehézségeinket. Ugyanakkor a tanulmányaink ideje alatt szerzett magyar tapasztalatainkkal kell majd harcolnunk hazánk, országaink fejlődéséért.

Az otthoni problémák megoldása a Magyarországon és más szocialista országokban tanuló értelmiség feladata is.

— Milyen tervekkel indulsz haza?

— Megtanultam ebben az országban egy csodálatos szakmát: gyógyítani. Elsősorban ez a feladatom. Természetesen a mozgalmi munkát is folytatom. Tagja vagyok az Algériai Ifjúsági Szervezetnek, s így elsősorban az algériai fiatalok problémáival kell foglalkoznom. Szeretném ezenkívül az otthoni ingyenes orvosi ellátás rendszerének átszervezését segíteni magyar tapasztalatok alapján. Sokat várnak tőlem, bíznak bennem, s én ezért sietek haza.

— Ha azt mondom Magyarországra, mit jelent számodra nyolc év után?

— Jelenti ezt a csodálatos várost, az igaz barátságokat, a nagy vitákat, a közösséget. Jelenti József Attilát, Ady Endrét, Kovács Margitot és Szentendrét. Jelenti az egyszerű paraszt bácsikat, akik meglepően sokat tudnak hazámról, Algériáról. Jelenti ezt a nehezen megtanulható, de soha el nem felejthető magyar nyelvet, a sok ismeretlen ismerőt, akik egy-egy jól sikerült rendezvényem után gratuláltak az utcán. Jelenti az egyetemet, a tudásomat, a hivatásomat. Reggelig sorolhatnám tovább. Egészen egyszerűen Magyarország jelenti életem legjobb és leggazdagabb időszakát.

— Mivel köszönsz el?

— Köszönöm minden magyarnak azért a sok segítségért, anyagi és erkölcsi támogatásért, amelyet kaptunk és kapunk mi külföldiek. Az itt maradó diákoktól pedig azzal „búcsúzom”, hogy folytassák tovább azt a munkát, amit én és társaim elkezdtünk.

A riportalanyunk járó tiszteletpéldányt már Algériába küldöm, egy tengerparti város körházának sebészeti osztályára...

KALOCSAI KATALIN

Tudományos ülések

A Szegedi Akadémiai Bizottság és az Orvostudományi Egyetem szervezésében a Kecskeméti megyei Kórház orvosai számoltak be tudományos kutatásaikról szeptember 30-án, az Akadémiai Bizottság Székházának üléstermében.

Georg Kreutzberg, a München-i Max-Planck-Institut für Psychiatrie professzora Az ideg-regeneráció neurobiológiája címmel tartott előadást október 7-én a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában, délelőtt 11 órakor. A tudományos ülés délutáni előadója Földes Ferenc volt, a New York-i Albert Einstein Medical College and Montefiore Hospital and Medical

Center professzora. Referátumát A neuromuscularis transmissió élettani paraméterei címmel tartotta meg.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tudományos ülései Bizottsága és Etikai Tanácsa Gyógyszervizsgálatok emberen való végzésének etikai problémái címmel konferenciát rendez október 14-én a SZOTE oktatási épületének előadótermében. A tudományos ülés elnöke dr. Szekeres László professor, felkért előadó dr. Boda Domokos professor, dr. Heiner Lajos professor, dr. Sas Mihály professor, dr. Káldor Antal főorvos és dr. Varga László egyetemi docens.

Elsősegélynyújtó tanfolyam

Egész éves tanfolyamot indít a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottságának szakmai Munkacsoportja.

A tanfolyam célja, hogy az érdeklődők a gyakorlatban is elsajátíthassák azokat a fogásokat és szakmai ismereteket, melyekkel eredményesen tudnak elsősegélynyújtóként beavatkozni.

A tanfolyam foglalkozásait a SZOTE oktatási épületének előadótermében tartják, minden hétfőn. Az október 13-án 17 óraor induló kurzusra minden érdeklődőt várnak, különösen az I-II. éves orvostan- és gyógyszerész hallgatókat.

Egyetemisták és Főiskolások Országos Fotópályázata '81

Pályázati kiírás

A KISZ Központi Bizottsága megbízásából a Veszprémi Vegyipari Egyetem Közművelődési Bizottsága és Fotókörre fotó- és diapályázatot hirdet a felsőoktatási intézmények hallgatói és fotókörrei számára.

A pályázat célja az, hogy elősegítse a fotókörök alkotó munkáját és lehetőséget nyújtson az egymás közti kapcsolatteremtésre.

Pályázati feltételek:

1. A pályázat témája közvetlen, de a zsűri megfelelő mennyiségű és minőségű egyetemi élettel foglalkozó fotó beérkezése esetén erre külön kategóriadíjat is kiad.

2. Fotóköri kollektívok, valamint egyéni pályázók alkotásait várjuk. Pályázó lehet minden happali tagozatos hallgató és a legfeljebb egy éve (1980-ban) végzett hallgató. Egy-egy pályázó legfeljebb 10 képet és 10 diát küldhet be. A sorozat egy képnek számít. A képpár vagy képsor a zsűri döntése szerint megbontható, ha a szerző a képjegyzéken írásban nem tiltakozik.

3. A fekete-teher képek hosszabbik oldala min. 40 cm lehet, a színes képek hosszabbik oldala min. 30 cm. A színes diákat 5x5-ös és 7x7-es méretben fogadjuk el. A pályamunkákon fel kell tüntetni a pályázó nevét, lakcímét, az intézmény és fotókör nevét. A fotók és diák mellé minden esetben egyéni képjegyzéket kérünk (a szerző nevével, a kép címével, lakcímmel). Egy nevezési lapon csak egy szerző szerepelhet. A beküldött felvételeket a rendező fotókör felkaszírozhatja.

4. Zsűrizésre a Fiatalok Fotóművészeti Stúdióját kérjük fel. A zsűri egyéni és csoportos díjakat oszt ki. A csoportos értékelés feltétele, hogy egy-egy szakkörből legalább három szerző munkáját fogadja el a zsűri kiállításra.

A kollektívokban beküldött képek és diák is részt vesznek az egyéni értékelésben.

Díjak: Szakköri kollektív	2000 Ft
Egyéni díjak:	
Papírkép kategória	I. 1500 Ft
	II. 1000 Ft
	III. 500 Ft
Dia kategória	I. 1500 Ft
	II. 1000 Ft
	III. 500 Ft

A zsűri a díjakat megoszthatja és visszatarthatja.

5. A kiállítást Veszprémben az egyetem Aulájában rendezzük. A kiállítást a zsűri egyik tagja nyitja meg. A megnyitóval kezdetét veszi a fotókörök kétnapos találkozója.

6. Minden kiállított kép szerzője megkapta a kiállítás katalógusát.

7. A műveket a legnagyobb gondossággal kezeljük. A beküldött művekről — amennyiben sérülésük oka rajtunk kívül áll — felelőséget nem vállalunk. A kollektívok beérkezését azonnal visszaigazoljuk.

8. Kérjük a képeket a következő címre küldeni:
Veszprémi Vegyipari Egyetem, Közművelődési Bizottsága
EFO — FOTÓ 81
8201 Veszprém, Pf.: 28.

Pályázati naptár:

Beküldési határidő	1981. 02. 15.
Zsűrizés	1981. 02. 16—17.
Értesítés az eredményekről	1981. 02. 22-ig
Mezítató	1981. 02. 28. 15. óra
A találkozás időpontja	1981. 02. 26—03. 01.
A kiállítás utolsó napja	1981. 03. 15.
Az el nem fogadott képek visszaküldési határideje	1981. 03. 20.
A kiállítás országos vándoroltatása	1981. 03. 15—05. 31.

A pályázatról szívesen adunk felvilágosítást az előbbi címen. A szerzők a képek beküldésével alávetik magukat a pályázati feltételeknek.

Kérjük, hogy minél többen nevezzetek.

VVE Közművelődési Bizottsága és Fotóköre

Szakszervezeti hírek

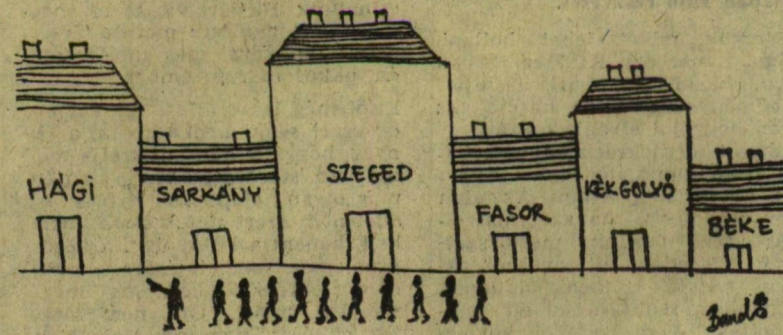
Október 3-án tartotta második ülését az idei tanévben a JATE legmagasabb szakszervezeti fóruma, a Bizalmiak Testülete. Ezen az ülésen választották meg az új egyetemi Döntőbizottságot, valamint megerősítették funkciójukban a különböző szakszervezeti munkabizottságokat. Ezek a munkabizottságok az SZB és a közvetlenül az SZB-hez tartozó 9 munkahelyi egység reszortfelelősei közül állnak. Elfogadták az SZB és a Bizalmi Testület 1980.81. évi munka és üléstervét, ezenkívül állásfoglalás történt a kari és ösztöndíjintézményi oktatási-dolgozó értekezletek összehívásával kapcsolatban. Az ülés utolsó napirendi pontjaként a Testület meghallgatta és megvitatta az SZB beszámolóját a segélyezések alapelveiről.

Az újonnan megválasztott bizottságok a következők: Az egyetemi Döntőbizottság elnöke: dr. Fonyó Antal (JTK), helyettesek: dr. Szűcs István (JTK) és dr. Maráz Vilmos (TTK). Tagok: dr. Székely Lajos (BTK), dr. Kemenes Béláné (Közp.), dr. Se-

res Lászlóné (Gimn.), dr. Dékány Imréné (Könyvt.), Papp Ilona (Kibernet.), dr. Simon Ferenc (Marxizmus Tanszék).

A szakszervezeti munkabizottságok vezetői a következők: Üdülési Bizottság: dr. Szenthe Magdolna. Sportbizottság: dr. Várkonyi Zoltán. Kulturális Bizottság: dr. Kanyó Zoltán. Nöbizottság: Frankné dr. Font Márta, Bér- és munkaügyi Bizottság: dr. Mikola Tibor. Nyugdíjas Bizottság: dr. Balog János. Agitációs és Propaganda Bizottság: Szilassy Lajosné dr. Információs Bizottság: dr. Bárdi István. Munkavédelmi Bizottság: dr. Schneider Gyula. Ifjúsági Bizottság: Frankné dr. Font Márta. Gazdasági Bizottság: dr. Budai Károlyné.

Október 25-én kezdődik Budapesten a Pedagógusok Szakszervezete XI. kongresszusa. A tanácskozáson a József Attila Tudományegyetem dolgozóinak képviselőiben dr. Rácz János tanszékvezető egyetemi tanár vesz részt.

ISMERKEDÉS A VÁROSSAL...